

DEMONSTRATION I MALMÖ

På söndag klockan 14 anordnar Skåne mot rasism en demonstration från Möllevångstorget.

Stödaffisch för den svårast skadade vid förra helgens attentat i Malmö.

PUSSELBITAR

Friskolorna redovisar nya rekordvinster. AcadeMedia och Engelska skolan toppar vinstlistan. Båda finns i Lund. M – S -alliansen lovar 2 miljarder i ökade skolanslag de kommande åren. Tillsammans med växande elevkullar borgar det för ökade vinster till aktieägarna och ökad segregation inom skolan.

Det är ett demokratiskt problem att Sveriges regering samma dag som socialdemokraterna inleder sin skolkampanj lägger detta förslag i ett oförblommerat försök att fiska röster. Det är inte vad skolsverige behöver våren 2014.

Expressens ledare 12/3

Den uppmärksammade Pisastudien har visat att svenska niondeklassares kunskaper dalat, men samtidigt har slutbetygen blivit bättre och bättre.

Regeringens utredare Per Thullberg, SDS 13/3

Svenska universitet tappar i ranking.

Det kan väl inte vara så att svenska högskoleutbildningar anpassats till en lägre kunskapsnivå?

Elevernas svenska skolbetyg har inte sjunkit under åren, ändå visar Pisa att svenska elevers kunskapsnivå försämrats kraftigt.

Maria Sundén Jemini, SvD 7/3

Girigheten och dess konsekvenser måste få ifrågasättas.

Det skriver professor Ola Sigurdsson, Göteborgs universitet, Paula Wahlbom, Göteborgs International Film Festival, Mikael Ringlander, Svenska kyrkan m fl i en brännpunktsartikel i SvD 7/3. De kräver att Sveriges Television ska ompröva beslutet att inte visa Stefan Jarls senaste film "Godheten". Det är just under ett valår som public service bör underlätta en viktig ideologiskritisk dimension i det offentliga samtalet.

VILKEN NYTTA HAR LUNDS INVÅNARE HAFT AV STÖDET TILL KASTRUP FLYGPLATS? AV ULF NYMARK

Det är en fråga som Miljöpartiet i en skrivelse ställer till kommunstyrelsen i Lund. Bakgrunden är att i februari 2012 beslutade kommunstyrelsen att årligen anslå 220 000 kronor för att marknadsföra Kastrup flygplats, som är ett privatägt aktiebolag. Detta sker i ett projekt som kallas Copenhagen Connected. MP, V och C reserverade mot beslutet.

Miljöpartiet anser att det nu är tid att kommunstyrelsen utvärderar deltagandet i projektet.

Kastrups flygplats gjorde under fjolåret en vinst motsvarande nära 1,5 miljarder svenska kronor. Utvärderingen bör mot bakgrund av detta också göra en bedömning om ytterligare kommunalt stöd för marknadsföring av flygplatsen mot bakgrund av den höga vinstnivån är rimlig.

Därför föreslår MP nu att kommunstyrelsen ska ge kommunkontoret i uppdrag att göra en utvärdering av vilken nytta Lunds kommun och Lunds invånare har haft av att delta i marknadsföringen av Kastrup flygplats och om kostnaderna motsvarar nyttan för lundaborna.

CABARET MOT NAZISMEN AV GUNNAR STENSSON

Willkommen. bienvenu, welcome... Konferenciern har i desperat trots för sista gången inlett öppningssången i Cabaret. Han kommer inte längre. Nazisten skjuter honom i bröstet, han faller, musiken tystnar medan blodet långsamt bildar en pöl på golvet.

Det är slutscenen i Malmö stadsteaters eftermiddagsföreställning av Cabaret söndagen den 11 mars. Den unga ensemblen vet att en manifestation samtidigt pågår på Värnhemstorget och att en ung MFF-supporter kämpar för sitt liv på sjukhuset i Lund. Publiken reser sig under slutapplåderna. Den vill att ensemblen ska bli kvar på scenen. Det blir en manifestation mot det nazistiska våldet.

Jag var där tillsammans med 67 andra Klostergårdsbor som kommit med två bussar, tack vare Marie Björklund, Margaretha Lindelöf och Tilly Eiger i bostadsrättsföreningarna Vårvindens och Vårregnets kulturgrupp. Flera var pensionärer som engagerat sig för Klostergårdens träffpunkt. Men alla var inte så gamla. Många hade nämligen tagit med sig barn och barnbarn.

Vi ser hur nazisterna nu prövar en ny taktik med plötsliga, väl förberedda överfall. Det fungerade i Kärrtorp. I Malmö, vid Folkets park, gick det inte helt enligt ritningarna. Avsikten var att skrämma deltagarna i demonstrationen ”Ta natten tillbaka”. Motståndet blev starkare än väntat. Polisen hann ingripa och nu sitter två nazister häktade för mordförsök.

Det har hänt förr. Taktiken är klassisk. Så här kunde ett nazistiskt överfall i Tyskland på 1920-talet gå till. Mitt under ”ett lugnt och städat socialdemokratiskt möte kom plötsligt fyra lastbilar susande, alla fullpackade med nationalsocialistiska ynglingar, alla beväpnade med gummibatonger... En visselpipa ljud och blixtnabbt hoppade SA-männen ned från bilarna och gick lös på alla som kom i deras väg, och innan polisen hunnit ingripa eller arbetarna hunnit samla sig hade de redan hoppat upp på sina bilar igen och susat i väg.”

Ögonvittnesskildringen är skriven av Stefan Zweig och finns att läsa på sidan 290 i den aktuella pocketupplagan av hans självbiografiska bok ”Världen av igår”.

Nazistiska och fascistiska rörelser vinner terräng i Europa i den ekonomiska krisens spår. Vi måste se till att det som skedde i världen av igår inte upprepas i världen i morgon.

LIBERALISMENS OSYNLIGA HÄNDER AV GUNNAR STENSSON

I VB nr 8 kunde man läsa min artikel om liberalismens dolda agenda:

”Liberalismens osynliga hand”. Samma dag (7/3) publicerade Sydsvenskan under rubriken ”I osynliga händers klubb” Lena Anderssons recension av Per Svenssons bok ”Därför hatar alla liberaler. Och därför har alla fel.” Liberal idédebatt Nr 1/2014. Samma dag inledde också Folkpartiet sitt landsmöte.

Lena Andersson utgår i sin recension från den amerikanske filosofen Robert Nozicks ståndpunkt att ”individens negativa rättigheter, frihet från tvång och våld, faktiskt är oförenliga med välfärdsstatens positiva rättigheter, rätten att erhålla det som andra under tvång måste förse en med.”

Robert Nozick menar att individens rättigheter förbjuder nästan allt, som välfärdsstaten och dess anhängare vill hitta på. Ifall individen inte äger eller bestämmer över sig själv gör någon annan det.

Margaret Thatcher sammanfattade Nozicks idéer i satsen: Det finns inget samhälle.

Milton Friedman diskuterade och stödde dessa idéer och tillämpade dem i sin ekonomiska teori, som låg till grund för den nyliberala politik som har dominerat världen de senaste tre decennierna, men som möjligen är på väg att försvinna efter de senaste årens ekonomiska kriser i USA och EU.

Lena Andersson ställer följande tvivelaktiga diagnos på dagens Sverige: ”I Sverige med sitt 1800-tal av fattigdom och sitt 1900-tal av trygghet genom staten har frihet ingen stark position. Undersåtarna har tytt sig till både kung och stat som till en klok och rättvis förälder.”

Hon skriver att ”i vår tid råder konsensus i det offentliga samtalet kring föraktet för individualism, marknadsmekanismer och handel med onödiga saker”.

Intellektuellt ärlig och språkligt exakt uttrycker Lena Andersson det som är liberalismens, eller nyliberalismens, politiska grund. Staten är huvudfienden och uppgiften för liberal politik är att beskära dess makt, och då i synnerhet den makt som utövas via beskattning.

Vi ser att den liberala tankemodellen utesluter det som i verkligheten utgör det största hotet mot "individens negativa rättigheter: frihet från tvång och våld", nämligen det globala (och lokala) kapitalet.

För visa att hon trots allt är medveten om de argument som visar att liberalismen är grundfalsk, räknar Lena Andersson upp några av dem, men återvänder sedan till påståenden som att antiliberaler har en "vurm för kollektivism och grupprepresentation i stället för meritokrati".

Men trots att hon helhjärtat bekräftar sitt medlemskap "I osynliga händers klubb" bör man nog avstå från att etikettera henne som anhängare till den typ av liberalism som Ayn Rand och Annie Lööf företräder. Lena Anderssons liberalism har en moralisk kärna.

Lena Andersson riktar följande dag (8/3) i en artikel i DN under rubriken "Samhällskroppen finns inte" (missa inte associationen till Thatchers "Det finns inget samhälle") ett skarpt angrepp mot Anders Borg, som i en radiointervju härom veckan yttrade, att den ugandiska lagstiftningen mot homosexualitet "ur ett svenskt perspektiv" naturligtvis var oacceptabel.

Lena Andersson skriver: "Ett svenskt perspektiv? Lagen är synnerligen oacceptabel ur ett mänskligt, ett afrikanskt och ett ugandiskt perspektiv ifall man är ugandier, homosexuell eller afrikan och förespråkare av individens självägande."

"Individens självägande", där har vi det nyckelbegrepp som Lena Andersson utgår från i sitt tänkande! Från det begreppet härleds individens rättigheter till frihet från tvång och våld. Ingenting får kränka "individens självägande".

Somliga av er har kanske läst Lena Anderssons knivskarpa roman "Egenmäktigt förfarande – en roman om kärlek". Den handlar om ett ojämnt förhållande där mannen sviker och kvinnan försöker påtvinga honom en kärlek som han inte förmår ta emot. Det är hennes agerande som klandras som "egenmäktigt förfarande" i boktiteln.

Det finns en mening i artikeln "I osynliga händers klubb" som belyser den etiska innebörden i det juridiska begreppet "egenmäktigt förfarande". Lena Andersson skriver: (man har) "inte rätt att påtvinga någon sin dröm". Den principen gäller i kärlek, men också i ideologiernas kamp.

POLITIKFÖRAKT AV OWE SVENSSON

OECD har bestämt regler för när ett land kan få bistånd. Den gränsen går idag vid en medelinkomst på 12 400 dollar/år, vilket innebär att länder som Kina, som köpte Volvo och Brasilien, som är redo att köpa JAS-flygplan, får bistånd. Däremot kan man inte rikta demokrati- eller jämlikhetsinsatser till t ex Saudi Arabien, som är ett av de värsta länderna i världen när det gäller kvinnoförtryck, därför att deras medelinkomst ligger över gränsen. När Hans Rosling professor i internationell hälsa, påpekar och kritiserar dessa omständigheter för Carl Bildt svarar han: "Mja Hans, intellektuellt har Du 100 % rätt, men politiskt har Du 100 % fel". Hur i all världen kan något som är intellektuellt rätt vara politiskt fel? Jag börjar ana att det finns fog för, om inte politikerförakt, så i vart fall för ett slags politikförakt.

Jag drar mig till minnes hur vi blev uppmanade att delta på NATO:s sida i kampen mot terrorismen i efterdyningarna till 9/11. Vi skickade soldater till Afghanistan för att bekämpa

terrorister och för att leta efter Usama Bin Ladin. Efter en tid hade vi kört fast där, störtat Talibanerna men inte lyckats skapa någon alternativ stabil ledning för landet. Det gick inte att dra sig ur. Många menade att Sverige ändå borde ta hem sina soldater, men fick då veta att man tydligen inte ville stödja Afghanistans kvinnor. Det blev ju svårt att argumentera emot. Vem vill inte stödja kvinnors rättigheter i Afghanistan? Men vänta nu. Var vi inte där för att bekämpa terrorismen och hitta Usama? Politikerna räknade kallt med att folkopinionen hade glömt bort vilket syftet var med operationen och nu när den hade misslyckats, behövde man inte erkänna det utan kunde komma med ett nytt trendigt syfte för operationen. Så klart hade en del kvinnor fått det bättre och en del flickor fått börja skolan efter att Talibanerna blivit bortkörda från makten, men det var absolut inte detta som var syftet med operationen. Det var en bieffekt. Är sådant manipulerande med fakta värt att förakta? Ja, jag tycker det!

Aron Etzler beskriver i sin bok Reinfeldteffekten hur Moderaterna vid valet 2006 lyckades, som med ett illusionstrick, dölja den politik man ville genomföra och fick istället valet att handla om huruvida vi var trötta på den maktfullkomlige pampen Göran Persson. Bara några månader efter valet, när väljarna insåg att de blivit lurade, störtök Alliansens opinionssiffror och låg kvar där till nästa val då man åter igen lyckades att få det att se ut som om att det inte var någon skillnad i politik mellan de två alternativen i valet och göra det till ett personval där Mona Sahlin diskrediterades bl a genom att kalla hennes politik för tobleronepolitik. Tack Aron Etzler, som uppmärksammar oss på detta nu när Moderaterna för tredje gången använder samma taktik. Det är ingen skillnad på politiken, säger man. Vi vill också höja skatten. Jovisst, vi sänkte skatter förra året, men det ska man ju göra i en lågkonjunktur. Detta är ju klassisk socialdemokratisk politik enligt Keynes och det tycker vi också är bra - numera. Skillnaden är ju bara att Socialdemokraterna brukar stimulerar marknaden med offentlig konsumtion, som kan riktas till nödvändiga åtgärder i samhället som t ex underhåll av järnvägar och stöd till vård, skola och omsorg, medan jobbskatteavdragen, i bästa fall, medför privat konsumtion. Visst finns det en del för vilka jobbskatteavdraget är välkommet när man ska köpa nya kläder till barnen. Andra kanske finner att 40-tummaren behöver bytas mot en 60-tummare (vilket väl främst ger jobb någonstans i Asien). Högre upp i löneskalan, dvs de som i absoluta tal får ut mest av jobbskatteavdraget, kanske i huvudsak sätter in pengarna på banken. Moderaterna förvillar åter begreppen. Ingen skillnad i politiken. Skillnaden mellan offentlig och privat konsumtion är tillräckligt förvirrande suddig. Ska man vara noga infördes väl inte jobbskatteavdragen i första hand för att stimulera marknaden i lågkonjunktur. Krisen kom ju inte förrän 2008. Nej, de infördes för att öka inkomstskillnaden mellan de som jobbar och de som inte jobbar, så att de lata medborgare som är arbetslösa och sjuka ska fatta att de måste skaffa sig ett jobb. Förvillande? Politik värd att förakta? Ja, jag tycker det!

Aron Etzler beskriver också hur begreppet utanförskap är värdelöst som vetenskapligt begrepp. Det finns ingen stringent definition, det går inte att avgränsa, det har inget förklaringsvärde. Men just därför, menar han, passar det perfekt i den politiska debatten. ***Politikens språkbruk är raka motsatsen till vetenskapens. Ord används inte för att reda ut saker utan för att skapa de rätta associationerna. [...] Utanförskapet var ett ord som i sin gamla psykologiska betydelse var känslomässigt laddat, gav bilder av ensamhet och alienation. Det beskrev människor i nöd, som väntade på hjälp. Vem kunde strunta i utanförskapet? Bara den som saknade medkänsla.*** Förvillande? Politik värd att förakta? Ja, jag tycker det!

Demokrati betyder ju folkstyre. Hos oss i Sverige brukar vi tolka det som att vi i en valrörelse får möjlighet att ta ställning till de politiska lösningar på samhällsfrågor, som de olika partierna har. Sedan väljer vi de politiker vi förväntar oss skall genomföra de lösningar vi tycker är bäst. Det är ju då särskilt viktigt att låta frågor som är typiskt partiskiljande komma fram och debatteras under valrörelsen. En sådan typisk partiskiljande fråga just nu handlar om privata utförare i välfärden och speciellt att skattemedel används för vinster till riskkapitalister. I Lunds kommun finns ett antal äldreboenden, som drivs av privata utförare. Den borgerliga majoriteten i Lund vill nu starta en upphandling, där man innan nästa mandatperiod träder i kraft, avser att teckna kontrakt med privata utförare som sträcker sig över hela nästa mandatperiod. Jag som väljare skall alltså inte få tillfälle att med min röst yttra mig om vad jag tycker i denna direkt partiskiljande fråga. Det är tyvärr inte första gången jag ser de här tendenserna från borgerliga politikernas sida. För några år sedan försökte man sälja Ängelholms sjukhus på våren innan ett val. Det gick inte den gången av tekniska skäl. Man var för sent ute. En mycket märklig syn på demokrati från den borgerliga majoritetens sida. Politik värd att förakta? Ja, jag tycker det!

Eller är jag bara naiv? Är det normalt att politik förs på det här viset? Ett slags politikens marknad, där den vinner som är bäst på att föra väljarna bakom ljuset. Värt att förakta? Ja, jag tycker det!